מחוון למורה

מחוון: הר הכרמל

1. א (לח).
2. "עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם ה' האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו"; "ולא ענו העם אתו דבר" (כא). מלא (3): השאלה + התגובה + ציטוט.
3. שני פרים; כל צד מכין פר על העצים, "ואש לא ישימו" (כג), וקורא בשם אלוהיו; "והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים" (כד). מלא (4): מבנה המבחן מכג (2) + הקריטריון מכד (1) + ציטוט (1).
4. את שבטי ישראל: "כמספר שבטי בני יעקב" (לא). זה כתוב במפורש בפסוק. מלא (2): השבטים (1) + ציטוט (1).
5. כתוב: ארבעה כדים מים נשפכים על העולה ועל העצים שלוש פעמים (לד), והמים ממלאים גם את התעלה (לה). הפסוקים אינם אומרים למה; ההסבר שהמים מקשים על ההצתה (ואולי מראים שאין שם אש נסתרת) הוא פרשנות, ויש לסמן אותו ככזה. בתפילה: "הַיּוֹם יִוָּדַע כִּי-אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל" (לו), וגם "וידעו העם הזה" (לז): מטרת המבחן היא שהעם יֵדע. מלא (5): מה כתוב על המים (1) + פרשנות מסומנת ככזו (2) + מטרת התפילה עם ציטוט (2).
6. העם: "ה' הוא האלהים ה' הוא האלהים" (לט). אליהו: מודיע לאחאב "כי קול המון הגשם" (מא), עולה לראש הכרמל, ושולח את נערו להביט שבע פעמים עד שעולה עב קטנה (מב-מד), ואז "ויהי גשם גדול" (מה). העם מגיב לאש; אליהו פועל לקראת חזרת הגשם וסיום הבצורת, והסצנה עוברת מן האש אל הגשם. מלא (4): שתי התגובות (2) + ציטוט (1) + ההבדל (1).
7. תשובה פתוחה. נקודות אפשריות: הקריאה מהבוקר ועד הצהריים בלי מענה (כו-כט), הלעג (כז), המים (לג-לה), תפילה קצרה מול קריאה ארוכה (לו-לז). מלא (5): שני פסוקים (2) + הסבר הדרמה (2) + פסקה ברורה (1).